

(ຕຳນານ ນະໂມ)

ສັມມາສັມພຸທໂທ

ສັມມາສັມພຸທໂທ ຫັມມະເທສນາ ພຣະພຸທຄຸນ ໄວ້ດັ່ງນີ້

ສັມມາສັມພຸທໂທ-ແປຕາມສັບວ່າ-ຕຣັສຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງໂດຍຊອບ-ຫຣິນັຍນຶ່ງວ່າ-ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍ ຖືກຕ້ອງຫຣິເວົ້າໃຫ້ສັ້ນກ່ວາ-ຮູ້ຖືກເອງ-ເພື່ອໃຫ້ໄກ້ກັບພາສາສາມັນທີ່ໄຊ້ກັນວ່າ-ຮູ້ຜິດຮູ້ຖືກ-ໄດ້ແກ່ຄຳທີ່ ເວົ້າຕິຕຽນຄົນທີ່ທຳອັນໄດຜິດພາດໄປວ່າ-ຄົນບໍ່ຮູ້ຖືກຮູ້ຜິດ-ທຳໄປຢ່າງໂງ່ ໆດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ພຸທໂທ-ຄຳນີ້ເມື່ອວິເຄາະໃຫ້ເລິກຊຶ່ງລົງໄປຕາມຮູບສັບແລ້ວ ມີຄວາມໝາຍເລິກຊຶ່ງຫລາຍ ຕ່າງກັນໄກກັບ ຄຳວ່າ-**ຊາມະ**-ຫຣິ-**ວິຊາມະ**-ຊຶ່ງແປວ່າ-**ຮູ້ແຈ້ງ**-ນັ້ນ ດັ່ງນັ້ນ-**ພຸທໂທ**-ຈຶ່ງໄດ້ແປກັນວ່າ-**ຕຣັສຮູ້**-ບໍ່ໄຊ້ຮູ້ ເສີຍ ໆເຕີມຄຳວ່າ-**ຕຣັສ**-ນຳໝ້າ-**ຮູ້**-ຊຶ່ງສະກົດໃຫ້ສົນໃຈວ່າ-ຮູ້-ກັບ-ຕຣັສຮູ້-2-ຄຳນີ້ມີຄວາມໝາຍເລິກ ຕົ້ນກົວກັນແນ່ ໂດຍບໍ່ສົງສັຍ

ເມື່ອອະລິກເຖິງພຣະບາລີໃນ-**ຫັມມະຈັກ** ກັບ**ປັດຕິນສູດທິວ່າ-ຈັກຂຸ ອຸທປາທິຍານ ອຸທປາທິປັນຍາ ອຸທປາທິວິຊຸຊາ ອຸທປາທິອາໂລໂກ ອຸທປາທິ**-ຈຶ່ງທຳໃຫ້ແລເຫັນຄວາມວ່າຄຸນວິເສສທັງ-5-ຢ່າງ ດັ່ງ ບາລີທີ່ຍົກຂຶ້ນກ່ວານີ້ ຈະເປັນຄວາມໝາຍແຫ່ງຄຳວ່າພຸທໂທ ກ່າວຄື-**ຈັກຂຸ ຍານປັນຍາ ວິຊຸຊາ ອາໂລ ໂກ**-5-ຢ່າງນີ້ ປະມວນເຂົ້າດ້ວຍກັນ ຮວມເປັນຄຳແປຂອງຄຳວ່າ(**ພຸທໂທ**)ຫຣິຈະແປໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າອີກ ຄຳ ວ່າ(**ພຸທໂທ**)ກໍ່ຍັງຕ້ອງແປວ່າ-ທັງຮູ້ທັງເຫັນ-ບໍ່ໄຊ້ຮູ້ເສີຍ ໆອາສັຍຄຳວ່າ-**ຈັກຂຸ ຍານ**-ໃນບາລີທີ່ຍົກຂຶ້ນ ກ່ວມານັ້ນເປັນເຄື່ອງປະກອບ ຍິ່ງກົວນັ້ນຍັງມີຄະວ່າ-**ຊານຕາ ປະສຸສຕາ ໃນມະຫາສຕິປັທຖານສູຕ** ຢູ່ອີກ ຊຶ່ງເປັນເຫດສນັບສນູນວ່າ ທີ່ພຣະພຸທເຈົ້າຕຣັສຮູ້ນັ້ນ ບໍ່ໄຊ້ຮູ້ເສີຍ ໆເປັນທັງຮູ້ທັງເຫັນ

ທິວ່າ-**ເຫັນ**-ນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຫັນຢ່າງຕາເຮົາເຫັນອັນໄດແທ້ ໆແຕ່ພຣະອົງເຫັນດ້ວຍຕາ ຫັມມະກາຍ ແລະກາຍທີ່ພຣະອົງເຫັນນີ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີຜູ້ໄດສອນໃຫ້ຮູ້ສອນໃຫ້ເຫັນ ຮູ້ເຫັນ ໂດຍລຳພັງພຣະ ອົງເອງແລະສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງຮູ້ເຫັນນັ້ນ ຕຣົງຕາມຄວາມເປັນຈິງທັງນັ້ນ ບໍ່ໄຊ້ຄາດຄະເນຫຣິປະ ມານເອົາ-ຈຶ່ງເປັນອົງສັມມາສັມພຸທໂທ ພຣະຜູ້ຕຣັສຮູ້ເອງໂດຍຊອບ-ຫຣິນັຍນຶ່ງວ່າໂດຍຖືກຕ້ອງຕົງ ຕາມຄວາມເປັນຈິງທຸກປະການ ຈຶ່ງໄດ້ຊື່ວ່າ-**ຕຣັສຮູ້**-ຍັງມີຄຳວ່າ-**ສັມ**-ນຳໝ້າ-**ພຸທທະ**-ເຕີມເຂົ້າມາ ອີກຄຳນຶ່ງ ຊຶ່ງແປວ່າດ້ວຍພຣະອົງເອງ ຄືບໍ່ຕ້ອງມີຜູ້ສັ່ງສອນ

ພຣະອົງທຳຈັງໄດຈຶ່ງຕຣັສຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງເອງເຊັ່ນນັ້ນ-ຂໍ້ນີ້ຕອບບໍ່ຍາກ ພຣະອົງຕຣັສຮູ້ດ້ວຍພຣະອົງ ເອງໄດ້ ກໍ່ເພາະຄວາມເປັນ(**ອິຣະຫັນ**)ຂອງພຣະອົງ ດັ່ງທີ່ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນແລ້ວນັ້ນເອງ ຄືເມື່ອອຳນາຈ ສະມາທິ ທຳໃຫ້ຈິດຂອງພຣະອົງຫລຸດພົ້ນຈາກອາສະວະແລ້ວ ຈິດຂອງພຣະອົງກໍ່ໃສຢິ່ງ ຢຸດ ແລະ ບໍ່ຮີ ສຸທຜຸດຜ່ອງ ເພາະຢຸດນຶ່ງນັ້ນເອງ ຈຶ່ງມີສິ່ງນຶ່ງເວົ້າຂຶ້ນໃນນຶ່ງ ທຳໃຫ້ພຣະອົງກໍ່ຮູ້ຕາມນັ້ນໄປ-ນ້ຳຂຸນ ແມ່ນມີຫິນຈັກກອັນນຶ່ງ ຢູ່ກັນໃຫ ໂອ່ງເຮົາກໍ່ແມ່ນບໍ່ເຫັນ ແຕ່ຖ້ານ້ຳນັ້ນນອນນຶ່ງໃສບໍ່ຮີສຸດແລ້ວ ເຂັ້ມຢູ່ ກັນໃຫ ໂອ່ງ ເຮົາກໍ່ເຫັນສັນໄດກໍ່ສັນນັ້ນ

ຍັງມີຄວາມວ່າ-**ສມມາ**-ນຳໝ້າ-**ສມພຸທໂທ**-ອີກຄຳນຶ່ງ ຄຳວ່າ-**ສມມາ**-ແປວ່າ-**ໂດຍຊອບ**-

ຫຮື-ໂດຍຖືກຕ້ອງ-ພຣະອົງຕຣັສຮູ້ອັນໄດ ມີເຫດຜົນຢັນກັນໄດ້ສເມີ ຈຶ່ງໄດ້ຊົ່ວຈຳຖືກຕ້ອງ ເພາະການ
ເວົ້າອັນໄດບໍ່ມີເຫດຜົນຮັບສົມ ຫຮືຢັນກັນນຳໄດ້ແລ້ວຕາມຫລັກທັມມະດາເອີ້ນວ່າບໍ່ຖືກ ຕ້ອງມີເຫດຜົນ
ຮັບສົມກັນຈຶ່ງຈະນັບວ່າຖືກ ພຣະສັທທັມ ຄຳສອນຂອງພຣະອົງມີເຫດຮັບສົມກັນຢູ່ສເມີ ບໍ່ຄາດເຄື່ອນ
ຈຶ່ງສົມຄວນແລ້ວທີ່ໄດ້ພຣະເນມິຕຕິກນາມວ່າ-**ສມມາ ສມພຸທ ໂທ-**

ພຣະພຸທທະວະຈະນະ ທີ່ຄວນນຳມາເວົ້າຖືກໃນທີ່ນີ້-ວ່າແຕ່ໂດຍສັ້ນ ໆກ່ວາ-ພຣະອົງຕຣັສຮູ້ເຫດຕຣັສຮູ້
ຜົນ-ບໍ່ໄດ້ຮູ້ແຕ່ເຫດຕຣັສຮູ້ແຕ່ຜົນ ພຣະອົງຕຣັສຮູ້ທັງເຫດ ຕຣັສຮູ້ທັງຜົນ ທີ່ນີ້ຄືອັນໄດເຫດສຸຂເຫດບໍ່ສຸຂບໍ່
ທຸກ-ຫຮືທີ່ເອີ້ນວ່າ ອັພຍາກອນ ຄືສະພາບເປັນກາງ ໆທັງ-3-ຢ່າງນີ້ເປັນຮາກຖານແຫ່ງການຕຣັສຮູ້ຂອງ
ພຣະອົງ ກ່າວຄືສຸຂ ພຣະອົງກໍ່ບໍ່ຊົງຮູ້ແຕ່ສຸກເສີຍ ໆຕຣັສຮູ້ລຶກຊຶ່ງເຂົ້າໄປເຖິງວ່າ ອັນໄດເປັນເຫດໃຫ້ເກີດ
ສຸຂດວ້ຍແລະອື່ນ-2-ປະການນັ້ນກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ຮູ້ທັງເຫດຮູ້ທັງຜົນຄືສຸຂດັ່ງກ່າວນັ້ນ ພຣະອົງຕຣັສຮູ້ໄວ້ວ່າ
ອະໂລພະ ອະໂທສະ ອະໂມຫະ-ບໍ່ໂລບບໍ່ໂກດບໍ່ຫລົງ(ແປຢ່າງຍິ່ງທີ່ສຸດ-3-ປະການນີ້ແຫລະເປັນເຫດ ດັ່ງ
ມີໃນບາລີເປັນທີ່ຢືນຢັນວ່າ-**ກຸສລາທັມມາ ອະກຸສລາທັມມາ ອະພະຍາກະຕາທັມມາ**-ເປັນອາທິ

ໂລກໂກດຫລົງ ເປັນຝ່າຍອະກຸສິນ ຕຣັສວ່າເປັນເຫດແຫ່ງທຸກ ເຮົາບຸທຸຊົນມັກຮູ້ກັນແຕ່ຜົນ ສາວເຫດ
ບໍ່ໄປເຖິງ ເຊັ່ນຄົນທຳໂຈຣະກັນແລ້ວໄປຕ້ອງໂທສຢ່າງຫລາຽ ທີ່ຮູ້ກັນທົ່ວໄປມັກຢູ່ໃນອັນຫຍາບ ໆວ່າ ຜົນ
ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບທຸກ ຄືການຕ້ອງໂທສນັ້ນເນື່ອງມາຈາກໂຈຣະກັນ ກໍ່ຈະໄດ້ຄວາມວ່າເພາະ **ໂລພະ**ເປັນມູນ
ເຫດ ແຕ່ກໍ່ຍັງບໍ່ພໍຕ້ອງສາວເຂົ້າໄປອີກວ່າ ເປັນຫຍັງ **ໂລພະ**ຈຶ່ງຄອບງົມເຂົ້າໄດ້ ກໍ່ຈະໄດ້ຄວາມວ່າຈິຕໃຈ
ຂອງເຂົາສຶກປົກ-ເປັນຫຍັງຈິຕໃຈຂອງເຂົາຈຶ່ງສຶກປົກ ຈຶ່ງໄດ້ເຫດວ່າ-ເພາະເຂົາບໍ່ປະພິດຕາມ ໂອວາສ
ພຣະບໍຣົມສາສດາ ຢ່າງນອ້ຍກໍ່ເປັນຄົນທຸສິນ ອະທິນນາທານຂາດໄປເສັຽອົງນຶ່ງແລ້ວ ເຫດໄດເຂົາຈຶ່ງ
ເປັນຄົນທຸສິນ ກໍ່ຈະໄດ້ຄວາມວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ສິນ ຫຮືຮູ້ແລ້ວບໍ່ນຳມາ-ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ເຮື້ອງສິນ-ກໍ່ອາຈເປັນ
ເພາະເຫດທີ່ເຂົາບໍ່ເຄີຍອ່ານໜັງສືທາງພຣະພຸທສາສນາ ຫຮືສະດັບຮັບຟັງພຣະທັມມະເທສນາ ດັ່ງນີ້ເປັນ
ຕົ້ນ-ພຣະອົງຊົງສອນໄວ້ລະດຽດຖືວ່າ ໃຫ້ຮູ້ເທົ່າເຖິງເຫດຜົນຮູ້ວ່າຜົນນີ້ເກີດຈາກເຫດໄດ ພຣະອົງ
ມີແນວສອນໃຫ້ປະຕິບັດເພື່ອລະເຫດທີ່ໃຫ້ເກີດທຸກ ບຳເພັນເຫດທີ່ໃຫ້ເກີດສຸຂຕອດຈົນເຖິງວິທີທາງ ດັບ
ເຫດທັງປວງຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ-**ມີໂຣຫ-**

ເພື່ອຮັບສນອງຂໍ້ຄວາມດັ່ງກ່າວມາ ກໍ່ມີຖອຍຄຳຂອງພຣະອັສສະຊິເຖຣະເປັນຫລັກຖານ ສນອງຮັບ
ຮອງພຣະພຸທທະວະຈະນະດັ່ງກ່າວມາ ຄືພາຍຫລັງແຕ່ສົມເດັຈພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າ ຕຣັສຮູ້ໃໝ ໆພຣະ
ອັສສະຊິເຖຣະຊຶ່ງເປັນພຣະສາວົກ ໄດ້ປະກາສພຣະສາສນາ ໄປພົບກັບອຸປຕິສະປະຣິບພາຊົກ ອຸປຕິ
ສະປະຣິບພາຊົກ ຕັ້ງກະທູ້ຖາມກັນສັ້ນ ໆເຖິງເຮື້ອງພຣະສາສດາວ່າ ຊົງສ້ວງສອນຢ່າງໄດ ພຣະອັສສະ
ຊິ ໄດ້ຕອບວ່າ ຊົງສອນເຖິງເຫດແລະວິທີທາງທີ່ຈະຫລັບເຫດເລົ່ານັ້ນ ດັ່ງພຣະບາລີວ່າ-**ເຍທັມມາເຕຕຸ**
ປະພະຄະວາ- ເຕສະ ເຕຕຸ ຕະຖະຄະໂຕ-ຫຮືເວົ້າຢ່າງສັ້ນອີກນອ້ຍຢຶ່ງວ່າ ພຣະອົງສອນໃຫ້ຮູ້ອັນໄດຊົ່ວ
ອັນໄດດີອັນໄດເປັນເຫດຂອງຄວາມຊົ່ວອັນໄດເປັນເຫດຂອງຄວາມດີ **ໂລພະ-ໂທສະ-ໂມຫະ** ເປັນເຫດ
ແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຫຼືຄວາມເສື່ອມ **ອະໂລພະ-ອະໂທສະ-ອະໂມຫະ**ເປັນເຫດແຫ່ງຄວາມດີຫຮືຄວາມ
ຈະເຣີນ ຊົງສອນວ່າ ກອ່ນຈະເວົ້າ ຈະຄິດ ຫຼືທຳສິ່ງໄດຈຶ່ງມີສະຕິ ຫຼືທີ່ເອີ້ນວ່າຄວາມຄິດ

ໃຫ້ຮອບຄອບເສີຍກ່ອນຈຶ່ງເວົ້າ ຈຶ່ງຄິດຈຶ່ງທຳການນັ້ນໆແລະວ່າໂດຍສະເພາະຈຶ່ງຮະວັງເຮືອງ-**ໂລພະ - ໂທສະ ໂມທະ**-ນັ້ນໄວ້ຢ່າໃຫ້ເຂົ້າຄອບງັບໄດ້ ໃນເມື່ອຈະທຳຈະເວົ້າຄິດການສິ່ງໄດ ພຣະອົງຊົງໄວ້ໃນທາງ ປະຣະມັຕວ່າ ທັມມະດາຈິດນັ້ນໃສບໍ່ຮືສຸທຢູ່ສເມີ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າຈິດທີ່ບໍ່ມີກິເລສຜສົມ ສ່ວນພວກກິເລສ ເຊັ່ນ **ໂລພະ**-ເອີ້ນວ່າເປັນຂອງໂຈນມາເມື່ອມາຕອ້ງພານຈິດກໍ່ຍອ້ມຈິດໃຫ້ເປັນໄປຕາມສະພາບອັນຊົ່ວຊັ້ ຂອງກິເລສນັ້ນ ໆຈິດແຕ່ຣະຄົນດ້ວຍ-**ຣາຄະ**-ຫຼື **ໂລພະ** ສີແດງ-ແຕ່ຣະຄົນດ້ວຍ **ໂທສະ**-ສີດຳ-ແຕ່ຣະຄົນ **ໂມທະ**-ຊຸ່່ມເໝືອນຂີ້ຕົມ ຫຼືນ້ຳລຳ້ງເນື້ອ-ສິ່ງເລົ່ານີ້ພຣະອົງຫາຕາມທັມມະກາຍແຜ່ນເຫັນແທ້ ໆພວກເຮົາ ເລົ່າສາສນິກະຊົນ ເມື່ອຮຽນພາວະນາເຖິງຂນາດຈະເຫັນຈິດດ້ວຍຕົນເອງ-ການປະຕິບັດກິຈທາງ ພາວະນານັ້ນກໍ່ຄື ພະຍາຍາມກັນເອົາກິເລສອອກເສັຽຈາກຈິຕ ໃຫ້ຈິຕໃຈບໍ່ຮືສຸທ ອັນໄດ້ຊົ່ວກໍ່ຮືຍາຈິຕ ກິຮືຍາຈິຕເຊັ່ນນີ້ເປັນອັພຍາກິຕແລ້ວ ຕໍ່ນັ້ນໄປຈະເປັນຈິຕ ທີ່ຄວນແກ່ການທຸກຢ່າງ

ພຣະທັມມະເທສນາຂອງພຣະອົງ ເມື່ອຕອນຕຣັສຮູ້ໃໝ່ ໆໜັກໄປໃນທາງສແດງເຫດແລະການດັບເຫດ ຫຼືທີ່ເອີ້ນວ່າ-**ສະມຸທັຍ**-ກັບ **ນິໂຣທ** ດັ່ງເຊັ່ນໃນການໃຫ້ພິຈາຣະນາເຮືອງສັງຂານ ໃນດ້ານສະມຸທັຍ ວ່າ **ອະວິຊຊາປັຈຍາ ສັງຂານາ**-ແລະໃນດ້ານ-**ນິໂຣທ**-ວ່າ **ອະວິຊຊາ ເຕວະ ອະເສວິຣາຄະນິໂຣທາ** ໃນດ້ານ-**ສະມຸທັຍ**-ນັ້ນແປຄວາມເປັນພາສາວ່າ ອະວິຊຊາ ເປັນປັດຈັຍໃຫ້ເກີດສັງຂານ-ສັງຂານ ເປັນ ປັດຈັຍໃຫ້ເກີດວິນຍານ-ວິນຍານເປັນປັດຈັຍໃຫ້ເກີດນາມຮູບ-ນາມຮູບ ເປັນປັດຈັຍໃຫ້ເກີດອາຍິຕນະ -6 ອາຍິຕນະ-6-ເປັນປັດຈັຍໃຫ້ເກີດຜັສສະ-ຜັສສະ ເປັນປັດຈັຍໃຫ້ເກີດເວທນາ-ເວທນາ ເປັນປັດຈັຍໃຫ້ ເກີດຕັນຫາ-ຕັນຫາ ເປັນປັດຈັຍໃຫ້ເກີດອຸປາຫານ-ອຸປາຫານ ເປັນປັດຈັຍໃຫ້ເກີດພົບ-ພົບ ເປັນປັດຈັຍ ໃຫ້ເກີດຊາຕ-ຊາຕເປັນປັດຈັຍໃຫ້ມີຄວາມແກ່ ຄວາມຕາຍແລະຄວາມເສົ້າໂສກຕ່າງ ໆສິ່ງເລົ່ານີ້ຈະດັບ ໄດ້ກໍ່ເພາະຊາຕດັບ-ຊາຕດັບໄດ້ກໍ່ເພາະພົບດັບ-ພົບຈະດັບໄດ້ກໍ່ເພາະອຸປາຫານດັບ-ອຸປາຫານຈະດັບ ໄດ້ເພາະຕັນຫາດັບ-ຕັນຫາຈະດັບໄດ້ກໍ່ເພາະເວທນາດັບ-ເວທນາຈະດັບໄດ້ເພາະຜັສສະດັບ-ຜັສສະຈະ ດັບໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອອາຍິຕນະດັບ-ອາຍິຕນະຈະດັບໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອນາມຮູບດັບ-ນາມຮູບຈະດັບໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອວິນ ຍານດັບ-ວິນຍານຈະດັບໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອສັງຂານດັບ-ສັງຂານຈະດັບລົງກໍ່ເພາະອະວິຊຊາດັບ-ເຫດຜົນເກີດ ດັບກຮ່ວຂອ້ງກັນເປັນລູກໂຊ້ເຊັ່ນນີ້ ເອີ້ນວ່າ-**ປັດຈະຍາການ**-ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຮູ້ແຈ້ງແທ້ ຕຣອດໃນວັນ ຕຣັສຮູ້ນັ້ນທັງສິ້ນ

ຕອ້ງພິຈາຣະນາຕາມລຳດັບ-ດັ່ງທີ່ຍົກຂຶ້ນກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນເມື່ອຢອ້ນໃຫ້ໄດ້ຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຈະເປັນຜົນ ໃນທາງປະຕິບັດແລ້ວກໍ່ມີຕົວສຳຄັນອັນດຽວຄື ວິຊຊາເປັນມູນຮາກຝ່າຍເກີດຫຼືທີ່ເອີ້ນວ່າສະມຸທັຍ ແລະ ໃນທາງດັບ ຫຼືທີ່ເອີ້ນວ່າ ນິໂຣທ ກໍ່ທຳມອງດຽວກັນ-ອະວິຊຊາ ເທົ່ານັ້ນເປັນຕົວການສຳຄັນ ຖ້າດັບ ອະວິຊຊາບໍ່ໄດ້ແລ້ວ ກໍ່ບໍ່ມີຫວັງວ່າຢ່າງອື່ນຈະດັບໄດ້ ທີ່ໝາຍສຳຄັນໃນຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ຈຶ່ງຢູ່ທີ່ ວ່າ ໃຫ້ຜູ້ປະຕິບັດພຽນຫາທາງກຳຈັດ ອະວິຊຊາເສັຽ ຈຶ່ງຈະພົ້ນຈາກຫວ່ງເລິກ ຄືວັທຖຸສົງສາມໄດ້

ອະເນກະຊາຕະສະສາຣະ-ໃນຂນະເມື່ອແສງທອງຮຸ່ງເຮືອງແຊ່ງແສງເງິນຂຶ້ນມາຍັງຂອບຝັ່ງເບື້ອງບຸ ຣະພາ ອັນເປັນສັນຍາວ່າດວງອາທິຕ ຕຽມທຳໜ້າທີ່ຈະສ່ວງໂລກຢູ່ແລ້ວ ເປັນເວລາທີ່ອາກາສຍະ ເຍືອກເປັນສົດຂຶ້ນ ສິ່ງໃຫ້ເຮົາຫວນໄປຣະນິກເຖິງເວລາຮຸ່ງອາຣຸນແຫ່ງວັນເຜັນວິສາຂມາສ

ອັນເປັນວັນທີ່ພຣະບໍລົມ ໂລກນາທອຣະຫັນຕະສໍາມາສັມພຸທໂທເຈົ້າ ຕຣັສຣູ ອະນຸດຕະອະສັມມາສັມໂພ
 ທິຍານນັ້ນ ເຮົາຈະແລເຫັນໂອພາສຣັສມີອັນຮຸ່ງໂຮຈຢັ່ງກົວແສງທອງນັ້ນ ຣັອຍເທົ້າພັນທະວິຊວ່າໂຊຕ
 ຢູ່ພາຍໄຕ້ໂພທິສິມພານ ໃບຂຽວຊະອຸ່ມຮັບກັບຣັສມີອັນເຫລືອງອະຣາມຢູ່ພາຍໄຕ້ນັ້ນ ໃນໃຈກາງແຫ່ງ
 ຣັສມີອັນຊວ່າໂຊຕຊ້ຊວານຢູ່ນັ້ນ ບໍ່ໄຊ້ອິນໄກ ຄືອົງສົມເດັາພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າຂອງເຮົາ ປະທັບ
 ຢືນຢູ່ດ້ວຍພຣະອາການຊື່ນບານພຣະຫັດທັຍທີ່ໄດ້ສເວີຍວິນຸດຕິສຸຂ ອັນເປັນຜົນແຫ່ງການທີ່ພຣະອົງໄດ້
 ຊົງປະກອບພຣະມະຫາປະທານວິຣິຍະມາເປັນເວລາຊ້ານານ ຈຶ່ງໄດ້ປັນລຸອະນຸດຕະອະສັມມາສັມໂພທິ
 ຍານ ສົມດັ່ງພຣະຫັດທັຍປະສົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງເບິ່ງພຣະອຸທານເຍີຍຫັນຫາວ່າ-**ອະເນກະຊາຕະສະສາ
 ຣະ** ດັ່ງທີ່ໄດ້ຍົກຂຶ້ນກ່າວໄວ້ຂ້າງຕົ້ນນັ້ນຊຶ່ງແປໃຈຄວາມເປັນພາສາລາວວ່າ-**ເຮົາສືບຊອກຫາຕົວຊ່າງ
 ໄມ້ສ້າງປຣາສາທນານາມແລ້ວ ເມື່ອເຮົາຍັງຫາບໍ່ພົບເຮົາຕອ້ງທອ່ງທຽວຢູ່ໃນສົງສານ ວຽນວາຽຕາຍ
 ເກີດຢູ່ແທບຈະນັບຊາຕບໍ່ຖວ້ນ ການເກີດນໍາຄວາມທຸກມາໃຫ້ເຮົາແລ້ວໆລ່າະໆ ບໍ່ຮູ້ຈັກຈົບສິ້ນນີ້ແລະ
 ຫ່ານນາຍຊ່າງປຣາສາທ ຄືຕັນຫາ ບັດນີ້ເຮົາເຈິະຕົວຫ່ານແລ້ວລ່າະ ຫ່ານໝົດໂອກາສທີ່ຈະມາສ້າງປຣາ
 ສາທ ຄືອັດພາບຮ່າງກາຍເຮົາຕໍ່ໄປໄດ້ອີກແລ້ວ ກະດູກຊີກໂຄງຫ່ານກ່າວຄື ກິເລສ ເຮົາຫັກສຽກອອບ
 ໝົດແລ້ວ ຈິດຂອງເຮົາປຣາສາກເຄື່ອງປຸງແຕ່ງແລ້ວ ເຮົາເຖິງຊຶ້ງຄວາມສິ້ນໄປແຫ່ງຕັນຫາແລ້ວ**
 ພຣະອຸທານນັ້ນມີຂໍ້ຄວາມເປັນບຸຄຄະລາທິສະຖານສິ້ນ ໆແຕ່ມີອະຣັນພອນລິກຊຶ້ງໝັ້ນໃຈເປັນຢ່າງ
 ຢື່ງ ທີ່ແປຄະຫະກູຖະ ວ່າຍອດປຣາສາທກໍ່ເພື່ອຄວາມເໝາະສົມ ທີ່ພຣະອົງເປັນກະສັຕ ເພາະບ້ານເຮືອນ
 ຂອງພຣະມະຫາກະສັຕ ເອີ້ນກັນວ່າ ປຣາສາທຣາຊຖານ ພຣະອຸທານນັ້ນ
 ມີຂໍ້ຄວາມຊັດເຈນແລ້ວ ບໍ່ຈໍາຕອ້ງອະທິບາຍ

ພຣະບໍລົມຣາຊະໂອວາທ

ທຸກຄົນຕ່າງໆມີໝັ້ນທີ່ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ ເຮັດສະເພາະໝັ້ນທີ່ນັ້ນ ເພາະວ່າຖ້າຄົນໄດເຮັດໝັ້ນທີ່ສະ
 ເພາະຂອງຕົນ ໂດຍບໍ່ເບິ່ງແລຄົນອື່ນວຽກກໍ່ດໍາເນີນໄປບໍ່ໄດ້ ເພາະເຫດວ່າງານທຸກໆຈະຕອ້ງພາເຜິ່ງ
 ເຖິງກັນ ຈະຕອ້ງກຽວໂຍງກັນສະນັ້ນ ແຕ່ຣະຄົນຈະຕອ້ງຮູ້ເຖິງວຽກງານຂອງຜູ້ອື່ນ ແລ້ວຊ່ວຍກັນທໍາ
 -ເຍົາວະຊົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນໂອຣຽນ ຍອ່ມມີຄວາມມັ່ງມັນທີ່ຈະສຶກສາວິຊາການຕ່າງ ໆ ໃຫ້ໄດ້ຫລາຍ ໆ
 ເພື່ອນໍາໄປໄຊ້ທໍາປະໂຍດ ສ້າງສົມຄວາມສຸຂຄວາມຈະເລີນ ໃຫ້ແກ່ຕົນເອງຕອດຈົນເຖິງສ່ວນຮວມ ແຕ່
 ການໄຊວິຊາຄວາມຮູ້ນັ້ນ ຈໍາເປັນຈະຕອ້ງໄຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ດ້ວຍຄຸນນະທັມແລະຄວາມສາມາດທີ່ເໝາະ
 ສົມ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຜົນເຕັມປຽບ-ໂບຣານວັຕຖຸສິລປະວັຕຖຸ ແລະໂບຣານສະຖານທັງຫລາຍ ເປັນຂອງມີຄຸນ
 ຄ່າແລະຈໍາເປັນແກ່ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວໃນທາງປະວັຕສາສ ສິລປະໂບຣານຄະດີເປັນການສະແດງເຖິງ
 ຄວາມຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຂອງຊາຕລາວ ທີ່ມີມາແຕ່ອະດີດຄວນສງວນຮັກສາໄວ້ ໃຫ້ຄົງຫົນຖາວອນເປັນ
 ສົມບັດສ່ວນຮວມຂອງຊາຕໃວ້ຕຣອດການ
 - ປະເພນີທັງຫລາຍຍອ່ມມີປະໂຍດ ໃນການດໍາເນີນຊີວິດຂອງແຕ່ຣະຄົນ ເຮົາມີປະເພນີ
 ຂອງຊາຕລາວເປັນສົມບັດເຮົາຄວນຈະຍິນດີຢ່າງຍິ່ງ ແລະຊ່ວຍກັນສົ່ງເສີມຮັກສາໄວ້
 ເພື່ອຄວາມຈະເລີນກ້ວໝ້າ ຂອງປະເທສຊາຕຂອງຕົນ

ບ້ານເມືອງຂອງລາວສາມາດຝັນຝ່າຍອຸປະສັກຕ່າງ ໆໄດ້ໂດຍດີໃນອະດີດ ຂອງຄົນໂບຮານເພາະວ່າຈິດໃຈສາມັກຄີແລະສແດງອອກຊຶ່ງສາມັກຄີ ຖັດຕາບໄດເຮົາຮັກສາຄວາມສາມັກຄີ ຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນໄດ້ ເຮົາກໍ່ຈະຢູ່ໄດ້ຢ່າງມີຄວາມສຸຂຕອອດນັ້ນ ໆ

- ການທີ່ຈະທຳງານເພື່ອຄວາມໝັ້ນຄົງແລະກ້າວໜ້ານັ້ນ ບໍ່ໄຊ້ວ່າຈະກັມໜ້າກັມຕາທຳໜ້າທີ່ ຂອງແຕ່ຣະຄົນເທົ່ານັ້ນ ຈະຕ້ອງມີຄວາມຮ່ວມມືສັມພັນກັນ ຣະຫວ່າງໜ່ວຍງານທຸກໜ່ວຍ ເພື່ອໃຫ້ງານຄືບໜ້າໄປພ້ອມພຽງກັນ

- ການປະຕິບັດຮາຊາການ ໃຫ້ສຳເລັດຜົນທີ່ຜິ່ງປະສົງນັ້ນ ນອກຈາກຈະອາສັຍຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນທາງວິຊາການແລ້ວ ແຕ່ຣະບຸກຄົນຍັງຈະຕ້ອງມີຮາກຖານ ທາງຈິດໃຈທີ່ດີ ຄືຄວາມໝັກແໝ້ນໝັ້ນຄົງໃນສຸຈຣິຕທັມ ແລະຄວາມມຸ່ງມັນທີ່ຈະປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໃຫ້ຈົບສຳເລັດ ກະທັ້ງຕ້ອງມີກຸສົນໂລບາຍ ຫຼືວິທີການອັນແຍກຄ້າຍ ໃນການປະຕິບັດງານປະກອບກັນພ້ອມດ້ວຍ ຈຶ່ງຈະສັມເລັດຜົນທີ່ແນ່ນອນແລະບັງເກີດປະໂຫຍດອັນຍິ່ງຍືນ ທັງແກ່ຕົນເອງແລະແຜ່ນດິນຂອງຊາຕ

- ເທກໂນໂລຍີນັ້ນ ໂດຍຫລັກການ ຄື ການທຳໃຫ້ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ເກີດ ເປັນສິ່ງທີ່ນຳມາໃຊ້ປະໂຫຍດໄດ້ດັ່ງນັ້ນ ເທກໂນໂລຍີທີ່ດີສົມບູນ ຈຶ່ງຄວນຈະສ້າງ ສິ່ງທີ່ຈະໃຊ້ປະໂຫຍດໄດ້ຢ່າງຄຸ້ມຄ່າ ແລະມີຄວາມສູນເປົ່າ ຫຼື ຄວາມເສັຽຫາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນອ້ຍທີ່ສຸດ

**ແຜນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພໍ່
ຄວາມບັນຫົກ ຄົນດີຂອງພໍ່**

- (1)ເຮັນແຮກຄຳສອນຂອງພໍ່ ລູກຈຶ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ເມື່ອມີບັນຫາຢ່າລະຖິ້ມໜ້າທີ່ ເພາະເມື່ອບໍ່ລະຖິ້ມໜ້າທີ່ ບັນຫາກໍ່ໝົດໄປ ດວ້ຍການທຳຕາມໜ້າທີ່-ທີ່ມີບັນຫາຢູ່ທຸກວັນນີ້ ເພາະຄົນເຮົາລະຖິ້ມໜ້າທີ່
- (2)ໜ້າທີ່ຂອງຄົນ ເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ບໍ່ວ່າໃຜຜູ້ໃດ ກໍ່ຕ້ອງມີໜ້າທີ່ຂອງຕົນແລະຜົນແຜ່ງການທຳໜ້າທີ່ໃຫ້ລູກຈະເຮີນ ຈັກທຳໃຫ້ລູກກ້າວໜ້າ ຈັກທຳໃຫ້ລູກມີຄວາມສຸຂຕາມຖານະ ຈັກທຳໃຫ້ລູກມີຊີວິຕຕອອດປອດພັຍ ຈັກທຳໃຫ້ລູກຢູ່ດີກິນດີ ຈະຕາຍກໍ່ຕາຍດີ
- (3)ເມື່ອລູກພໍ່ໃຈ ກໍ່ຢ່າໄປຢາກໄດ້ຈົນເກີນໄປ ເມື່ອບໍ່ພໍ່ໃຈ ກໍ່ຢ່າໄປທຳລາຍສິ່ງນັ້ນເສັຽ ຕ້ອງຝຶກຫັດທຳໃຈໃຫ້ປ່ອຍວາງ ເມື່ອປ່ອຍວາງໄດ້ ກໍ່ບໍ່ເປັນໂຣຄປະສາຫ ບໍ່ພາດຈາກຄວາມດີ
- (4)ການກະທຳສິ່ງໄດ ຂໍໃຫ້ລູກຕຽມພ້ອມ ໝາຽເຖິງການກະຕຽມປອ້ງກັນແກ້ໄຂ ໃວ້ລວ່ງໜ້າ ໃນສິ່ງທີ່ຕົນເອງກຳລັງຈະທຳຢູ່ ຫຼືເຫດການນັ້ນໄກ້ຈະມາເຖິງ ການຕຽມພ້ອມ ຈຶ່ງເປັນການປອ້ງກັນແລະແກ້ໄຂບັນຫາໄດ້ຢ່າງດີທີ່ສຸດຂອງຕົນ
- (5)ການສຶກສາເປັນສິ່ງທີ່ຕ້ອງກະທຳໃນທຸກເວລາທັງເວລາທີ່ເຮົາຍັງເລັກຫຼືມີອາຍຸຮຸ້ນໝູ່ນສາວແຜ່ນກະທັ້ງຍ່າງເຂົ້າສູ່ໃນໃວຊະລາ(ພໍ່ແມ່ຂໍເຕືອນລູກວ່າ) ຈຶ່ງມີສັນທະແລະຢ່າອວດຮູ້-ຈຶ່ງມີສັນທະໃນການຮຽນຮູ້ຝຶກຝົນແລະມີໃຈຮັກໃນການຮຽນຮູ້ຂອງຕົນນັ້ນ -ຢ່າອວດຮູ້ວ່າຂອ້ຍຮູ້ແລ້ວ -ຂອ້ຍທຳເປັນ -ຂອ້ຍເກັ່ງ ແລະຄິດວ່າທຳເອງໄດ້ ເພາະຄົນອວດຮູ້ ຄື ຄົນປະໝາດ ອັນຈັກນຳໄປສູ່ຄວາມເສັຽຫາຍໄດ້
- (6)ຂໍໃຫ້ລູກຈຳໄວ້ວ່າ-ມີແຕ່ຄວາມນອ່ນນອ້ມ ຖອ່ມຕົນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະທຳໃຫ້ບຸນຄຸນ

ປະສົບຄວາມສໍາເລັດໄດ້-ຄວາມ ໂອຫັງ ຍົກຕົນຂົ່ມທ່ານ-ຍົກຕົນເອງຂົ່ມໝູ່-ບໍ່ທໍາ

ໃຫ້ໃຜປະສົບຄວາມສໍາເລັດໄດ້ ເຖິງແມ່ນຈະເກີດມີຂັ້ນແຜ່ ກໍ່ມີໄດ້ບໍ່ດົນນານ

(7) ເມື່ອຈະເດີນທາງ ຕອ້ງຕຽມການເດີນທາງແລະຕອ້ງຕຽມແຜນການ ສໍາຫລັບການເດີນທາງ ຕອ້ງຕຽມສະບຽງອາຫານ ຕອ້ງຕຽມພາຫານະ ຕອ້ງຕຽມເງິນທອງສໍາຫລັບໃຊ້ຈ່າຍ-ທາງດ້ານ ຮ່າງກາຍຕອ້ງຕຽມໃຫ້ພ້ອມແລະດ້ານຈິດໃຈກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ຍິ່ງຕອ້ງຮູ້ຈັກຕຽມຈິດໃຈໃຫ້ພ້ອມ ຄື ບໍ່ປະໝາດ ຄົນໂບຮານຈິ່ງກ່າວສອນໄວ້ວ່າ ຕຽມປອ້ງກັນໄວ້ ດີກໍ່ວ່າຈະຕາມ ແກ້ພາຍຫລັງ ເພາະເມື່ອຄາວຊ່ວຍແລ້ວຈະແກ້ບໍ່ທັນ

(8) ທຸກຄົນເກີດມາຕອ້ງມີຄວາມຮັກຄືກັນທຸກຄົນ ເມື່ອລູກມີຄົນຮັກແລະຖ້າເຂົາມາຮັກລູກທີ່ລູກຮ່າງມີ ຂອງລູກນັ້ນບໍ່ນານເຂົາຈະຖິ້ມລູກ-ແຕ່ຖ້າເຂົາຮັກລູກ ທີ່ຈິດໃຈສວຍງາມຂອງລູກ ເຂົາກໍ່ຈະຮັກລູກຢັ້ງ ຢືນນານ-ລູກຈິ່ງພິຈາລະນາໃຫ້ທີ່ຖວ້ນອັນສົມຄວນ ແລະລູກກໍ່ຄືກັນຈິ່ງຢ່າຮັກໃຜທີ່ຮູບງາມ ຂໍຈິ່ງຮັກ ເຂົາທີ່ຈິດໃຈງາມແລະຈິ່ງຮັກເຂົາທີ່ເປັນຄົນດີມີຄວາມກະຕັນຍູ ຈິ່ງຮັກເຂົາມີຄວາມອົດທົນຂຶ້ນໜັ້ນ ພຽນປະຢັດມັກຫຍັດ ທີ່ຊື່ສັດແລະຖນອມຖອມຕົນເປັນຄົນຮູ້ບຸນຄຸນ ພໍ່ແມ່ເຖົ້າແກ່ ຍາດມິດທັງຫລາຍ

(9) ພຣະອາຈານຂານກ່າວໄວ້ໃນຫມວ່າ ມີຄົນຫລາຍຄົນທີ່ຈິນເພາະກິນ-ມີຄົນຫລາຍຄົນຊົ່ວເພາະກາມ ມີຄົນຫລາຍຄົນທີ່ຊົ່ວເພາະກຽດ-ເພາະສະນັ້ນຂໍໃຫ້ລູກຈິ່ງຣະວັງໃຫ້ດີ-ຈິ່ງມີກິນມີໃຊ້ໃຫ້ເປັນ ຈິ່ງມີກາມ ໃຫ້ເປັນ ຈິ່ງມີກຽດໃຫ້ເປັນ ເມື່ອມີກຽດໃຫ້ເປັນກໍ່ບໍ່ເປັນທຸກ ຖ້າລູກມີບໍ່ເປັນ-ກໍ່ເປັນທຸກຢ່າງແຜ່ນອນ

(10) ເມື່ອລູກຈັກຄິດຈັກເວົ້າຈັກທໍາອັນໄດ ຂໍໃຫ້ເບິ່ງໄປຂ້າງໜ້າເບິ່ງໃຫ້ໄກໆ ເບິ່ງເຖິງອະນາຄົດຫຼືທີ່ ເຂົາເອີ້ນວ່າ ເບິ່ງກາມໄກ-ເພາະຄົນທີ່ຈະປະສົບຄວາມສໍາເລັດໃນຊີວິດນັ້ນໆ ຈະຕອ້ງເປັນຜູ້ທີ່ ເບິ່ງກາມໄກ ຄົນທີ່ເບິ່ງສັ້ນໆ ເບິ່ງໄກໆ ເບິ່ງແຄມນັ້ນ ເຮັດສິ່ງໄດກໍ່ລົ້ມເຫລວເຖິງຈະປະສົບ ຄວາມສໍາເລັດກໍ່ພຽງຣະຍະເວລາສັ້ນໆເທົ່ານັ້ນເອງ

(11) ໃນການເບິ່ງກາມໄກ ຄືການເບິ່ງຢ່າງຮອບຄອບຖວ້ນຖີ່ ບໍ່ປະໝາດຄິດເຖິງຜົນໄດ້ຜົນເສັ້ນ ຄິດເຖິງ ທາງໜີທີ່ໄລ່ໄວ້ລວ່ງໜ້າ ຄິດຫາວິທີຮຸກແລະຕັ້ງຮັບໄວ້ພ້ອມ-ຈາກນັ້ນຈິ່ງໃຫ້ລູກພິຈາລະນາໃຫ້ຫລາຍ ໆ ຮອບຫລາຍ ໆດ້ານ ການເບິ່ງກາມໄກນັ້ນຕອ້ງບໍ່ເບິ່ງ ແຕ່ປັຈຈຸບັນເທົ່ານັ້ນແຕ່ຕອ້ງເບິ່ງຂ້າງໜ້າ ເບິ່ງໄປເຖິງອະນາຄົດ ໃຫ້ເບິ່ງໄປເຖິງຮຸ່ນລູກຮຸ່ນຫລານ ທີ່ຈັກຕອ້ງເກີດມາແລະດໍາລົງ ຕະກູນສາຍເຊື້ອ ໂລຫິດ ໃຫ້ຍືນຍາວນານ ໆທີ່ສຸດ ເທົ່າທີ່ຈະນານໄດ້

(12) ຄໍາໂບຮານວ່າໄວ້-ຮັກຍາວໃຫ້ຕັດ ຮັກສັ້ນໃຫ້ຕໍ່-ຄືວ່າ ຖ້າເຮົາຢາກໃຫ້ມີອະນາຄະຕິ ມີຊີວິດທີ່ມີ ແຕ່ຄວາມສຸຂ-ກໍ່ຕອ້ງບັນຄືຕັດຂາດຈາກອະບາຍຍະມຸກ ສິ່ງເສບຕິດຕັດຂາດຈາກຄວາມກຽດຄຸ້ນ ຕັດຂາດຈາກຄວາມສຸ່ຍສຸ່ຍສຸ່ຍ ຕັດຂາດຈາກຄວາມຫຸນຫັ້ນພະລັບແລ່ນ ຕັດຂາດຈາກຄວາມໂຮບ ຄວາມໂກດຄວາມຫລົງ ອິດສາຣິຊຸຍາ ເພາະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ຄອຍບັນທອນອະນາຄະຕະຂອງເຮົາເອງ ສວ່ນຮັກສັ້ນໃຫ້ຕໍ່ນັ້ນ ຄື-ຖ້າບໍ່ຄິດເຖິງອະນາຄົດ ບໍ່ຄິດເຖິງຄວາມສຸກຂອງຕົນເອງແລະຄອບຄົວກໍ່ ໃຫ້ເຮັດຕໍ່ໄປໄດ້ແກ່ການຕິດອະບາຍຍະມຸກ ການສິ່ງເສບຕິດ ຕິດຄວາມກຽດຄຸ້ນ ຕິດ ໂລບຕິດ ໂກດ ຕິດຫລົງ ອິດສາຣິສະຍາ ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ ບໍ່ນານຊີວິດກໍ່ຈັກສັ້ນຢ່າງແຜ່ນອນ

(13)ຄົນໂບຮານກ່າວໄວ້ວ່າ-ຄົນທີ່ບອກຮັກພໍ່ຮັກແມ່ນັ້ນ ແຕ່ບໍ່ເຄີຍເຮັດອັນໄດ້ໃຫ້ທ່ານດີໃຈ ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ແມ່ນແຕ່ຄວາມເຄົາລົບ ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ແມ່ນແຕ່ຄວາມເອົາອົກເອົາໃຈ ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ແມ່ນແຕ່ຮອຍຍິ້ມ ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ແມ່ນແຕ່ຄວາມເກັ່ງໃຈ ບໍ່ເຄີຍໃຫ້ແມ່ນແຕ່ ນ້ຳໃຈແຕ່ເລັກໆອ້ຍໆ ຢ່າງນີ້ຫຼືອັນທີ່ເວົ້າວ່າຮັກພໍ່ຮັກແມ່ນັ້ນ ມັນເປັນພຽງແຕ່ຄຳເວົ້າເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ສແດງອອກໃນການກະທຳເລີຍ

(14)ລູກຈຶ່ງເບິ່ງເຫັນວ່າພໍ່ແມ່ ຫຼືຍາດຜູ້ໃຫ້ຮຽນເປັນເພື່ອນເລີ່ມຂອງລູກ ຈຶ່ງຂາດຄວາມເກັ່ງໃຈ ຂໍໃຫ້ລູກຈຶ່ງເຄົາລົບແລະໃຫ້ຄວາມເກັ່ງໃຈ ໃນຕົວຜູ້ໃຫ້ຮຽນຂອງລູກທຸກຄົນ -ເມື່ອເຂົາໃຫ້ຄວາມເປັນກັນເອງກັບລູກລູກຕອ້ງເຄົາລົບແລະຢາເກັ່ງເຂົາ ອັນຕອ້ງເປັນນິສັຍຕິດຕົວລູກຕອດໄປ

(15)ພຣະອາຈານ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ ຄົນເຮົາເມື່ອທຳຜິດຈຶ່ງຄິດແກ້ໄຂແລະເມື່ອຈັກແກ້ໄຂນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ແກ້ໃນສິ່ງຈຳເປັນແລະສິ່ງນັ້ນ ສາມາດຄົດແກ້ໄດ້-ຢ່າພະຍາຍາມແກ້ໄຂໃນສິ່ງທີ່ຈຳແກ້ບໍ່ໄດ້ -ເພາະມັນຈັກເກີດຄວາມທຸກໆ ຖ້າເຮົາໄປແກ້ໄຂໃນສິ່ງທີ່ແກ້ບໍ່ໄດ້

(16)ລູກຈັກເວົ້າກັບໃຜ ຈຶ່ງເບິ່ງໃຫ້ໄດ້ເຖິງລັກສະນະຂອງເຂົາວ່າ ເຂົາເປັນຄົນພານ ຫຼືບັນຮິດ ຊຶ່ງຜູ້ທີ່ເປັນບັນຮິດນັ້ນ ຈະບໍ່ປົກກະຕິ ຄິດດີເວົ້າດີຢູ່ສຸເມີ ສວ່ນຜູ້ທີ່ເປັນຕົວພານນັ້ນ ຈັກບໍ່ປົກກະຕິ ຄິດຊົ່ວທຳຊົ່ວ ເວົ້າຊົ່ວ ເປັນນິຈສິນ

(17)ໃນລັກສະນະຂອງຄົນພານໄດ້ແກ່-1-ມັກຊັກຊວນເຮົາໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກບໍ່ຄວນ-2)ມັກຍັງເຮື້ອງອັນບໍ່ໄຊ້ທຸຣະຂອງຕົນ-3-ມັກຕິແລະວິຈານໃນທາງເສັຽຫາຍ-4-ສວ່ນຄົນພານນັ້ນແມ່ນເຮົາເວົ້າດີ ໆ ເຂົາກໍ່ຮາຍ-5-ຄົນໆນັ້ນບໍ່ຮູ້ຈັກຣະບຽບແລະວິນັຍຂອງອົງກອນຕ່າງ ໆ-ຖ້າພົບຄົນພານ ຈຶ່ງຫຼີກໃຫ້ໄກໆແຕ່ຢ່າເຮັດໃຫ້ເຂົາຮ້າຍ ມັນຈັກເກີດເຫັດພັຍໃຫ້ແກ່ຕົນແລະຄອບຄົວ(ອັນນີ້ຈຶ່ງໄດ້ເວົ້າວ່າຣະບຽບ ຂອງການເປັນຜູ້ນຳ ຫຼືຜູ້ກໍ່ຕັ້ງອັນໄດ້ກໍ່ຕາມແຕ່ ຕອ້ງໄຊ້ລັກສະນະນັ້ນທຳຢ່າງນີ້ມັນຈຶ່ງດີ

(18)ບໍ່ມີອັນໄດ້ທີ່ ພໍ່ແມ່ ຈັກເສັຽໃຈໄປຢັ່ງກ້ວ ສາມປະການມີ ດັ່ງນີ້-1-ການທີ່ລູກບໍ່ເຄົາລົບ ພໍ່ແມ່-2-ການທີ່ລູກ ບໍ່ເຊື່ອຟັງຄຳສອນພໍ່ແມ່-3-ການທີ່ລູກບໍ່ເກັ່ງໃຈພໍ່ແມ່-ການທີ່ລູກບໍ່ເຄົາລົບບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະບໍ່ເກັ່ງໃຈນັ້ນ ປຽບສະເໝີອນລູກໄດ້ທຳລາຍນ້ຳໃຈຂອງພໍ່ແມ່ແລະແມ່ນຢ່າງທີ່ສຸດ ອັນເປັນຄວາມເຈັບປວດແສນຂນາດ -ເມື່ອຮູ້ເຊັ່ນນີ້ແລ້ວ-ລູກຈຶ່ງຢ່າທຳ ໆແລະຢ່າກໍ່ຄວາມວຸ້ນວາຍໃຫ້ພໍ່ແມ່

(19)ໃນຄວາມທີ່ລູກທຸກໃຈ ໃນຄວາມທີ່ລູກກຸ້ມໃຈ ໃນຄວາມທີ່ລູກເສັຽໃຈ-ພໍ່ແມ່ແມ່ ມີສວ່ນສຳຄັນໃນການທີ່ຈັກຊ່ວຍເຫລືອລູກໄດ້ ໃຫ້ລູກເຂົ້າໃຈແລ້ວແນະນຳລູກແລະຄອບປະຮັບປະຄອງ ໃຫ້ລູກເຂົາໃຈເຖິງການດຳເນີນຊີວິດວ່າ ໄຊ້ວ່າມີເງິນແລ້ວຈັກທຳອັນໄດ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງມັນຕອ້ງຜິດຫວັງແມ່ເປັນຫັມດາ ເພາະສະນັ້ນ ຢ່າໃຫ້ລູກຍາກຫລາຍເກີນໄປ ເພາະຖ້າຍາກຫລາຍກໍ່ທຸກຫລາຍການອ້ຍກໍ່ທຸກອ້ຍ ຖ້າບໍ່ຍາກກໍ່ບໍ່ທຸກ ລູກຈຶ່ງຈຳໄວ້ເຖິດ

(20)ລູກຕອ້ງຣະວັງຄົນພິການທາງໃຈໃຫ້ຫລາຍ-ຄົນທີ່ພິການກາຍບໍ່ໃຫ້ເປັນຜິດເປັນພັຍແກ່ໃຜໆ ແຕ່ຖ້າຄົນພິການທາງໃຈ ຍອມສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍ ຄວາມຍັງຍາກແກ່ມະນຸສແລະສັດ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອນຮອ້ນ ມາກມາຮຽນຫລາຍເທົ່ານັ້ນ-ທີ່ມາທີ່ໄປ-ຄັດລອກເມື່ອຫາທາງຕອນມາຈາກ-ສມຸດບັນທຶກຄົນດີຂອງພໍ່-ຈາກພໍ່ຜູ້ຂຽນປັດຍາຍແຜນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງພໍ່ ໆທຸກຄົນ

ອານິສົງ-10-ຂໍ້ ຂອງການບໍ່ກິນຊີ້ນສັດ

ອານິສົງຂັ້ນຕົ້ນຂອງການບໍ່ກິນເນື້ອສັດ ບໍ່ອາໄສແລະບໍ່ບຽດບຽນສັດ ຄື ຈະທຳໃຫ້ຊີວິດຂອງເຮົາ ບໍ່ຕ້ອງຕາຍດ້ວຍ ປືນຜາໜ້າໄມ້ ຄົມຫອກຄົມດາບບໍ່ຕາຍດ້ວຍເຫດການ ອັນໜ້າສຍົດສຍອງຫຼື ພ້ຍພິບັດຕ່າງ ໆ ທັງຍັງສາມາດຕັດກັມ ໃນເຮືອງການຂາດແລະຍຸຕິການຈອ່ງເວ້ນກັບສັບພະສັດທັງຫລາຍອີກດ້ວຍ-ອົງສົມເຣັສພຣະບໍຣົມສາສດາ ພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າພຣະຜູ້ເປີຍມະລິນດ້ວຍພຣະເມຕຕາອັຍມີອາຈປະມານໄດ້ ຊົງຮັກໄຄ່ສັບພະສັດທັງຫລາຍ ປະດຸຈຸລູກໃນອຸທອນຂອງພຣະອົງເອງ ເມື່ອໄດ້ປັນລຸຕະຣະສັມ ໂພທິຍານສູງສຸດແລ້ວ ກໍ່ຍັງຊົງພຣະຫັຍຫວ່ງໂຍປຣາຖນາ ໃຫ້ເວໃນຍະສັດທັງຫລາຍ ໄດ້ຫລຸດພື້ນອອກຈາກບວັງກັມແລະຣະງັບດັບການຈອ່ງເວ້ນຊຶ່ງກັນແລະກັນ ໃນບັນດາບາບກັມທັງຫລາຍທີ່ຄົນຫລົງຜິດກະທຳໄປ ການບຽດບຽນຂາດທຳລາຍຊີວິດຜູ້ອື່ນ ຖືເປັນບາບກັມທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ແມ່ນວ່າຈະກະທຳໄປໂດຍບໍ່ເຈັຕນາ ກໍ່ຍັງຕ້ອງໄປຮັບໂທສນັບປະສາອັນໄດກັບການຈົງໃຈເຈັຕນາຂາດເຂົາໃຫ້ຕາຍໂທສທັນນັ້ນຈະຢັ່ງໃຫ້ຮູ້ຫລວງແລະບໍ່ອາຈໃຫ້ອາພັຍໄດ້ດ້ວຍ ເຫດທີ່ພຣະພຸທທະອົງຊົງມີ ພຣະປະສົງຄືຊົງບັນຍັດ ສິນຂໍ້ -ປານາຕິບາຕ-ຄືຫ້າມການຂາດເປັນຂໍ້ທີ່ສຳຄັນອັນດັບນຶ່ງ ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງມາຮວ່ມກັນສຶກສາພິຈາຣະນາພຣະພຸທວະຈະນະ -ວ່າດ້ວຍເຮືອງ-ອານິສົງສ໌-10-ຂໍ້ ຂອງການບໍ່ກິນເນື້ອສັດເພື່ອຈັກໄດ້ນຳໄປເປັນເມວທາງ ໃນການປະຕິບັດແລະບຳເພັນທັມມະໃຫ້ສູງຂຶ້ນໄປ-ໃນພຣະສູຕຂອງພຣະພຸທທະສາສນາມະຫາຍານເລົ່າວ່າ-ສມັຍນຶ່ງ-ອົງສົມເຣັສພຣະບໍຣົມສາສດາພຣະສັມມາສັມພຸທເຈົ້າໄດ້ສະເດັດໄປເທສນາໂປດບັນດາເລົ່າພຣະຍານາຄທັງຫລາຍ ພຣະພຸທອົງໄດ້ຊົງຕັສທັມມະກະພາວິສັຊນາສແດງແກ່ພະຍານາຄະຣາຊ ຄວາມວ່າບຸກຄົນໄດ ຫຍຸດການຂາດສັດຕັດຊີວິດແລະງົດເວ້ນເສັຮຈາກການເສບເລືອດເນື້ອສັດ ອີກທັງຍັງຊີ້ນຳສົ່ງເສີມໃຫ້ໝູ່ຊົນທັງຫລາຍຫຍຸດຂາດ ຫຍຸດເສບຊີວິດເລືອດເນື້ອຜູ້ອື່ນ ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນຍອ່ມຫ່າງໄກຈາກອະກຸສິນມູນທັງປວງ ແລະບໍຣິບູນພອ້ມດ້ວຍອານິສົງສ໌ ທັງ-10-ປະການອັນໄດ້ແກ່

- (1)ເປັນທີ່ຮັກໃຄຣ່ ຂອງບັນດາເທພພິມຕອອດຈິນມະນຸສແລະສັດທັງຫລາຍ
- (2)ຈິຕອັນເປັນມາຫາເມຕຕາ ຍອ່ມບັງເກີດຂຶ້ນ
- (3)ສາມາດຕັດຂາດຄວາມອາຄາຕ ດັບອາຣົມຫຼັມໂຫດຄຽດແຄ້ນໃນໃຈລົງໄດ້
- (4)ປຣາສຈາກໂຣຄພັຍຮ້າຍແຮງ ບຽດບຽນຮ່າງກາຍ
- (5)ມີອາຍຸໝັ້ນຂ້ວນຍືນ
- (6)ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄຸ້ມຄອງ ຈາກວັຊຣະເທບທັງແປດ
- (7)ຍາມຫລັບນິມິຕ ເຫັນແຕ່ສິ່ງທີ່ດີເປັນງາມສິຣິມົງຄົນ
- (8)ຍອ່ມຣະງັບການຈອ່ງເວ້ນ ສລາຍຄວາມອາຄາຕແຄ້ນຊຶ່ງກັນແລະກັນ
- (9)ສາມາດດຳລົງຢູ່ໃນກະແສແຜ່ງນິບພານ ບໍ່ພັດລົງຕົກລົງສູ່ອະບາຍພູມີ
- (10)ທັນທີ-ທີ່ລະສັງຂານຈາກ ໂລກນີ້ ຈິຕຍານຈະມັ່ງສູ່ຄະຕິພົບ

ພຣະທັມວິນັຍສາຍຕົງ(ເພຣະວາຫ)ບໍ່ຫ້າມພິກສຸສິນເນື້ອສັດທີ່ຂາດອາສານຳມາຖວາຍ

(9)

(ຍົກເວັ້ນຊັ້ນ-10-ຢ່າງແລະຊັ້ນທີ່ສົງສັຍວ່າຂຽວາສາຈົງໃຈສັງຫານສັຕໂຕນັ້ນເພື່ອນໍາມາຖວາຍ)ແລະ ພຣະພິກສຸທີ່ສໍາເລັດຈອ່ອະຫັນຕະຜົນມາກມາຍ ທັງໃນປັຈຈຸບັນທີ່ອັຖຸຂອງທ່ານ ເປັນພຣະທາຕແລ້ວທ່ານກໍ່ ສັນຊັ້ນສັຕທີ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມພຣະທັມວິນັຍ-ກາມສັຖຸອ້າງອີງສິ່ງນອກພຣະທັມວິນັຍ ເພື່ອສນັບສນູນຄວາມ ເຊື່ອຂອງຕົນ ເປັນສິ່ງບໍ່ສົມຄວນຢ່າງຍິ່ງການຣະລິກເຖິງກາຍ ຂອງຕົນໆວ່າຕ້ອງການອາຫານພຽງພໍ ເພື່ອລ້ຽງດູສັງຂານ ໄດ້ດໍາເນີນຕໍ່ໄປເພື່ອການກໍາຈັດກິເລສຕ່າງຫາກ ທີ່ສົມຄວນນໍາມາປະຕິບັດ

ພາຍຫລັງທີ່ພຣະພຸທເຈົ້າ ເຂົ້າສູ່ປະຣິນິພານແລ້ວ ພຣະພຸທທະສາສນາໄດ້ແຜ່ເຂົ້າໄປໃນປະເທສຈີນ ແຍກອອກເປັນນິກາຍ-ອາຈານຍະວາທ-ຫຣີ ມະຫາຍານ-ແລະຂຍາຍມາທາງໄຕ້ຂອງອິນເອັຣຊີວ່າເປັນ ເພຣະວາທ-ຫຣີ ຫິນະຍານ-ຝ່າຍມະຫາຍານຍືດຫລັກແຫ່ງເມດຕາທັມ ມີວັຕປະຕິບັດທີ່ສໍາຄັນຢ່າງນຶ່ງ ຄື ສັນພັດຕາຫານເຈ-ຄັມພິສໍາຄັນຂອງມະຫາຍານ-4-ພຣະສູຕຊື່ງເຊື່ອກັນວ່າເປັນພຣະພຸທທະວັຈນະ ໄດ້ບັນຍັດຫ້າມການກິນຊັ້ນສັຕ ຄື ຫັສຕິກັກສະຍະ-ມະຫາເມຄະ-ນິຣະວາງຄຸລີ-ມາລິກາແລະລັງກາ ວະຕານ-ທ່ານພຸທທະທາສໄດ້ແປບາງຕອນ ໃນລັງກາວະຕານສູຕ ມີຄວາມວ່າ-ໂອ ມະຫາບັນຣິຕໃນວັຖ ສົງສາມອັນບໍ່ມີໃຜຊາບທີ່ສຸດ ໃນເບື້ອງຕົ້ນມີສັຕຜູ້ມີຊີບໄດ້ພາກັນຫອ້ງຫຮ່ວໄປໃນການວຽນວາຍໃນການ ເກີດອີກ ຕາຍອີກ ບໍ່ມີສັຕແຕ່ຕົວດຽວທີ່ໃນບາງສາມຍບໍ່ເຄີຍເປັນແມ່ເປັນພໍ່-ເປັນອ້າຍເອື້ອຍລູກຊາຍລູກ ສາວ ຫຣີ ເຄືອຍາຕຢ່າງອື່ນໆແກ່ກັນ ສັຕຕົວດຽວກັນຍອ່ມຖືປະຖິສິນທິໃນພິບຕ່າງ ໆເປັນກວາງ ຫຼືສັຕ ສອງຕົນສັຕສີ່ຕົນອື່ນ ໆເຊັ່ນເປັນນົກເປັນໄກ່ຊື່ງຍັງນັບໄດ້ວ່າເປັນເຄືອຍາຕ ຂອງເຮົາໂດຍຕົງ

ສາວົກແຫ່ງພຣະພຸທສາສນາ ຈະເຮັດລົງໄປໄດ້ຢ່າງໃດໝໍ້ຈະເປັນຜູ້ສໍາເລັດແລ້ວຫຼືຍັງ ເປັນສາວົກ ທັມມະດາຢູ່ກໍ່ຕາມ ຜູ້ເຫັນວ່າສັຕເລົ່ານີ້ທັງເປີດເປັນພະຣາດອນຂອງຕົນ ແລ້ວຈະປາດຊັ້ນໜຶ່ງຂອງມັນ ອີກຫຣີ-ແລະອີກບາງຕອນມີຄວາມວ່າ-ເພາະສະນັ້ນຊັ້ນທຸກຊນິດເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນບໍຣິໂພກ ສໍາຫຣັບ ພຸທທະສາສະນິກະຊົນຜູ້ປາຖນາຈະມີສາທຸຄຸນໃນທາງຈິຕ- ທັງເພື່ອຕົນເອງແລະຜູ້ອື່ນ ນັກກິນຊັ້ນຍອ່ມ ເປັນເຍື່ອແຫ່ງໂລກຫລາຽຊນິດ ເຊັ່ນ ໂຣຄໃສ່ເດືອນ ໂຣຄພະຍາທ ໂຣຄເຮື້ອນໄຄ່ເຈັບໃນທອງ-ໂອ ມະຫາ ບັນຣິຕເຮົາກໍາລັງປະກາສວ່າ ການກິນຊັ້ນສັຕເປັນການກິນຊັ້ນ ບຸຸຕຂອງຕົນເອງຢູ່ດັ່ງນີ້ ແລ້ວຈະກ່າວ ໄປຢ່າງໃດໄດ້ ທີ່ເຮົາຈະບັນຍັດໃຫ້ສາວົກຂອງເຮົາ ກິນຊັ້ນສັຕຊື່ງເປັນຂອງຈັດໄວ້ຕອນຮັບຂອງພວກຄົນ ໃຈອໍາມະຫິດເປັນຂອງຖືກຫ້າມ ໂດຍທ່ານສັຕບຸຸຣຸສທົ່ວໄປ-ເຕັມໄປດວ້ຍມົນທິນ ປຣາສຈາກຄຸນທັມໄດໆ

ບໍ່ເໝາະທີ່ຈະບໍຣິໂພຄສໍາຫລັບຜູ້ບໍຣິສຸທ ແລະເປັນຂອງຄວນຫ້າມເດັດຂາດ ໂດຍປະການທັງປວງແລະ ບັນຫາທີ່ຖືກຖຽງກັນບໍ່ເປັນຂໍ້ຍຸຕິ ຄື ຣະຫວ່າງຜູ້ອໍາກັບຜູ້ກິນ-ໃຜຄືຜູ້ຮັບບາບໃນດັ່ງກ່າວຕາມສູຕໄດ້ກ່າວ ເອົາໄວ້ຊັດເຈນວ່າ-ເຂົາຜູ້ອໍາກັບສັຕຊນິດໄດ ໆກໍ່ຕາມເພື່ອເງິນ ແລະເຂົາຜູ້ຊື່ງຈ່າຍເງິນຊື້ຊັ້ນນັ້ນ ທັງສອງ ພວກໄດ້ຊື່ວ່າເປັນຜູ້ປະກອບກຸສິນກັນ ຈັກຈິມລົງໃນນະຣົກໂຣວະແລະນະຣົກ(ລ)-ສວ່ນພຸທທະສາສນາ ຝ່າຍຫິນະຍານ ຍືດຖືເອົາຄັມພິຣິ ວິສຸທທິມັຄຂອງພຣະພຸທທະ ໂຄສາຈານ-ຊື່ງແຕ່ງເມື່ອປະມານ-ພ ສ- 900-ໄດ້ກໍາໜົດໂດຍອໍາວ່າ ເປັນພຣະພຸທທະວະຈະນະ ຫາມກິນຊັ້ນສັຕສິບຢ່າງ ຄື-ມະນຸສ-ຊ້າງ-ມັ ສຸນໍຂ-ງູ-ຣາສສິທ-ເສືອ ໂຄ່ງ-ເສືອເຫລືອງ-ໝີ-ແລະຊັ້ນເສືອດາວນອກນັ້ນສັນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ຢູ່ໃນຂໍ້ກໍາ ໜົດອີກສາມປະການ ຄື ໄດ້ຍິນໄດ້ເຫັນແລະເຈາະຈົງ

(10)

ແຕ່ຕາມຫລັກຖານຄົ້ນພົບໃໝ່ກ່າວວ່າ ພຸທທະສາສນາທິນະຍານແຕ່ເດີມນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ສັນເມື່ອສັຕ-ໂດຍມີ
ຫລັກຖານວ່າພຣະພຸທທະເຈົ້າສເດັດມາເຖິງລັງກາ-3-ຄັ້ງ ພຣະສາຍລັງກາວົງຄ໌ ແທ້ຈິງບໍ່ກິນຊີ້ນສັຕວ
ແຕ່ພໍ່ໄປຈາກສຍາມວົງຄ໌ ໃນພາຍຫລັງຈຶ່ງຫັນມາສັນຊີ້ນສັຕ ບັນຫາທີ່ຄັ້ງຄາໃຈ ພຸທທະສາສນິກະ
ຊົນກໍ່ຄື-ພຣະພຸທທະເຈົ້າສເວີຍຊີ້ນສັຕ ຫຼືບໍ່ ຜູ້ທີ່ຕອບວ່າ-ສເວີຍ-ກັບ-ບໍ່ສເວີຍ-ຕ່າງບໍ່ເຄີຍເຫັນ
ພຣະພຸທທະເຈົ້າອົງສເວີຍ-ເພາະສະນັ້ນຜູ້ໄປຈຶ່ງເປັນ-ທຸວາຈາ-ຄື ຄຳເວົ້າຊົ່ວກໍ່ນາຣົກໃຫ້ແກ່ຕົວເອງ
ແຕ່ມີຂໍ້ ຄວນພິຈາລະນາດ້ວຍບັນຍາຂອງຕົນເອງຢູ່-3-ປະການຄື ປະການແຮກອາຫານສາມມື້ຂອງ
ພຣະພຸທທະອົງ ເປັນພັດຕາຫາມັງສະວິຣັຕ ທັງສິ້ນ ຄື

ກອ່ນຕຣີສຣູສເວີຍເຂົ້າມະທຸປາຍາສ ຊຶ່ງນາງສຸຂາດາຖວາຍຣຸກຂເທວະດາ-ຕຣີສຣູແລ້ວນາຍວາ
ນິຊສອງພິ່ນອັງນໍາເຂົ້າ ສັດຕຸຜົງມາຖວາຍແລະມີສຸດທ້າຍທີ່ເປັນບັນຫາຄື-ສູກອນມັທວະ-ທີ່ນາຍຈຸນ
ທະນໍາມາຖວາຍນັ້ນແປກັນວ່າ-ເນື້ອສູກອນອອ່ນ-ເປັນຄຳແປທີ່ຜິດ ທ່ານພຸທທະທາສພິກຂຸ ແປວ່າ
ສິ່ງທີ່ໝູຊອບ-ຄືເຫັດຊຸນິດນຶ່ງຝັງຢູ່ໄຕ້ດິນ ພາສາປັກໄຕ້ເອີ້ນວ່າ-ລູກບຸກ-ພາສາອັງກິສເອີ້ນວ່າເຫັດ
ຊຸນິດນີ້ວ່າ-Truffle-ມີສີດຳກັບສີນໍ້າຕານ ເວລາຫາເຫັດຊຸນິດນີ້ຕ້ອງພາໝູ່ໄປດ້ວຍ

ເພາະຮູດັງໝູ່ໃວຕໍ່ກິນເຫັດນີ້ເປັນພິເສສ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍວ່າ ພັດຕາຫາມັສຸດທ້າຍ
ຂອງພຣະພຸທທະອົງເປັນໝູ ຫຣີ ເຫັດ- ປະການທີສອງບັນຫາທີ່ພຣະເທວະຫັດທູນຕໍ່ພຣະພຸທທະອົງ ໃຫ້
ບັງຄັບສາວົກທັງປວງ ສັນອາຫານມັງສະວິຣັຕ-ແລະພຣະພຸທທະອົງ ຊົງບໍ່ອະນຸມັດຕາມຄຳຂໍນີ້ມາແປ
ຄວາມວ່າ ພຣະພິກສຸສັນອາຫານຊີ້ນສັຕເປັນປົກຕິ-ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ແປຄວາມໝາຍວ່າ-ການທີ່ພຣະພຸ
ທະອົງ ຊົງບໍ່ອະນຸມັດເພາະການບັງຄັບຍອມເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເນື່ອງດ້ວຍການກິນເປັນເລື້ອງສະເພາະຕົວບັງ
ຄັບກິນບໍ່ໄດ້ຖ້າຫາກກິດຂຶ້ນມາແລ້ວ-ຍອມມີຜູ້ຮັກສາກິດການກິນທີ່ຕ້ອງຄຸມຕົວເອງ ບໍ່ມີໃຜຄຸມໃຜໄດ້ປະ
ການສຸດທ້າຍພຣະພຸທທະອົງຊົງສອນເວໃນຍະສັຕທັງປວງໃຫ້ຮັກສາເປັນຈະສິ້ນ ຊຶ່ງຂໍ້ທີ່ນີ້ ຄື ຫ້າມບຽດ
ບຽນຊີວິດສັຕ-ເມື່ອພຣະພຸທທະອົງສອນເຊັ່ນນີ້ ຍອມປະຕິບັດໄດ້ເປັນນິຈສິນຢູ່ແລ້ວ ຫາກສເວີຍຊີ້ນສັຕ
ຍອມຢູ່ໃນຖານະສອນຢ່າງນຶ່ງ ແຕ່ປະຕິບັດອີກຢ່າງນຶ່ງ-ຍອມຖືກຕຳໜີຕິຕຽນຈາກຜູ້ຄົນຂອງລັດທີ່ອື່ນ
ຢ່າງແຜ່ນອນ ເຖິງຈະກິນໂດຍຈິດວ່າບໍ່ຍຶດໝັ້ນຖືໝັ້ນ

ກໍ່ລອງ ໃຜຄວນຈາກຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້-ກິນໝູກໍ່ຢ່າໝາຍຄວາມວ່າເປັນໝູກໍ່ບໍ່ບາບ-ຄົນກິນໝູເວົ້າຢ່າງນີ້
ວ່າ-ໝູມັນຍິນຍອມພອ້ມໃຈໃຫ້ໝາຍຢ່າງນີ້(ຄົນບໍ່ກິນໝູຕອບ)ການກິນຊີ້ນກັບກິນຜັກເປັນບັນຫາ ທີ່
ຖືກຖຽງກັນບໍ່ມີຂໍ້ຍຸດຕິເພາະກໍ່ມີເຫດຜົນຂອງຕົນເອງ-ເພາະສະນັ້ນຄວນຍຸດຕິບັນຫານີ້ ດ້ວຍການເຄົາລົບ
ສິດທິຊຶ່ງກັນແລະກັນ ໃຜມີສະຕິບັນຍາເຫັນຢ່າງໄດ ກໍ່ກິນໄປຕາມທີ່ຕົນເອງເຊື່ອເພາະຕາມສັຈທັມ ໃຜປະ
ກອບກັນເຊັ່ນໂດຍອ່ມໃຫ້ຜົນເຊັ່ນນັ້ນ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມາທະເລາະກັນ ດ້ວຍຄວາມທີ່ແຕກຕ່າງກັນເລີຍ

ຄົນລາວຊາວພຸທ ຄວນຊອກຫາທາງສິນທັມເພື່ອນໍາໄປສູ່ຄວາມຈະເລີນແກ່ປວງຊົນ
ຈາກສູນກາງ ສັນພູໝອກ ນະຄອນວຽງຈັນ
ໃນນາມລາວອິສະ